

ZAGLİVERİNİ AZİZE AKİLİNA

Azize Akilina 1745 yılında Türklerin Yunanlılarla bir arada yaşadığı Selaniğin Zagliveri köyünde dünyaya geldi. Ailesi saygıdeğer insanlar idi ve kızlarına daha küçük yaştan Tanrı yolunda ve terbiyeli bir şekilde yaşamayı öğretiler. Daha küçük yaştan azize Akilina Mesih İsa'yı o kadar çok sevdiği ona hergün dua ediyor Ondan Tanrı'yı hiç bir zaman red etmemesi için yardım istiyordu. Bir gün azizenin babası türk olan komşusu ile kavga ederken sinirinden ona sert bir şekilde vurarak onu öldürdü. Bunun üzerine köyün türk olan bekçileri onu yakalayıp Selanik'in paşasına onu yargılaması için götürdüler. Paşa adamın korktuğunu görünce ona şunu önerdi:

- Sana dinini değiştirip türk olmanı öneriyorum. Yalnızca o zaman seni affedebileceğim. Aksi takdirde komşunu öldürdüğün gibi bende seni öldüreceğim.
- Paşam hemen şu anda Türk olacağım yeterki bana bir kötülükte bulunma.

Böylece azizenin babası dinini terk ederek ölümden kurtulmak için Türk fesi giydi. Kocasının müzlüman olmasına üzülen azizenin annesi bu sefer kızını daha iyi eğitmeye ve hiç bir zaman Mesih İsa'yı red etmemesi için onu harlamaya ve cesaretlendirmeye başladı. Azize babasının olayından sonra daha fazla dua etmeye Tanrı'ya daha çok bağlanmaya başladı. Genç azize 18 yaşına vardığı zaman Türkler babasına kızını da türk yapması için ona baskı kurmaya başladılar. Babası türklerden korktuğundan onlara kızını türk yapmak için elinden gelen herşeyi yapacağına söz verdi. Böylece kızına giderek:

- Kızım türkler sürekli seni türk yapmam için bana baskı kuruyorlar. Bunu önce ben yaptım şimdi de sıra sende. Yalnız senden rica edeceğim bunu çabuk yap beni her gördüklerinde bana baskı uygulamalarını istemiyorum.
- Benim senin gibi az inaçlı olduğumu mu sanıyorsun yoksa? Ben dünyanın ve her şeyin yaratıcısı olan ve Haç üzerinde bizler için acı çekmiş olan geröek Tanrı'yı kesinlikle terk

etmeyeceğim. Bu hiç bir zaman olmayacaktır. Ben Mesih İsa'nın sevgisi adına her türlü işkenceye hatta ölüme katlanmaya hazırım.

Babası kızının dinini değiştiremeyeceğini anladığında türklere giderek onlara kızının dinini değiştirmek için ne isterlerse yapabileceklerini söyledi. Türkler bunu duyar duymaz hemen azizenin evine giderek onu tutukladılar. Askerler eve varmadan önce annesi askerleri gördü ve kızına şunları söyledi:

- Tatlı kızım benim ben sana hergün inancını korumanı ve Tanrı'nı hiç bir zaman ele vermemen gerektiğini öğrettim. Sen baban gibi dinini red etmemen için Tanrı'ya dua ediyordun. İşte şimdi bunların saati geldi. Artık cesaretini ve Tanrı'ya olan sevgini gösterebilirsin.
- Anne sakın korkma ben Mesih İsa'ya olan sevgimi hiç unutmayacağım. Tanrı benim yanımda olup bana güç verecektir. Benim için dua et.

Askerler Akilınayı istediklerinde azize askerlere teslim oldu. Annesi kızını bölgenin mahkemesine kadar yürüyerek takip etti. Orada askerler annesinin mahkemeye girişini yasakladılar azizeyi de hakimin karşısına çıkarttılar. Hakim azizeye dinini bırakmasını ve müslüman olmasını emretti ama azize bunu red etti. Hakim azizenin üzerindeki çıkartılmasını bir direğe bağlanıp dövülmesini emretti. İşkenceciler uzun bir süre için azizeye dayak atıyor azize ise bunlara boyun eğmiyordu. Daha sonra yargıç ve bazı türkler azizenin fikrini değiştirmek için ona bir çok hediye vaat ettiler. Azizenin cesaretine hayran kalan bir türk azizenin türk olması halinde kendisini oğluna gelin olacağını ve bir ömür boyu mutlu yaşayacağı sözünü verdi. Azize ölümsüz olan Mesih İsa adına işkence çekmekten çok mutluydu. Verilen sözler onun umurunda değildi. Yargıç buna kızarak azizenin dahada acımasızca dövülmesine karar verdi. Azizenin vücudu yaralar içerisinde kalmasına rağmen azize acılara dayanıyor boyun eğmiyordu. Üçüncü kez azizeyi yargıcın önüne getirdiler. Yargıç:

- Akilina sana daha fazla rica etmeyeceğim. Ya türk olursun yada senin kemiklerini teker teker kırarım.
- Sizin dininizde güzel olan ne varki ben kendi dinimi değiştireyim? Dininizin hangi mucizelerinden inanayım sizlere? Siz bu kadar taş kalpli ve yalnışlarınızdan dönmüyor iken mi ben Mesih İsa'yı bırakayım? Hiç bir zaman!

Bu cavabı duydukları zaman kendilerini küçük hissettiler ve çok utandılar. Bu sözlere ne cevap vereceklerini bilemediler çünkü sözleri gerçektir ve bilgelik doluydu. Azizeyi bir kez daha acımasızca dövdüler. Azizeyi görenler ölmek üzere olduğunu anlarıydı. Bunun üzerine oralarda bulunan bir hristiyana azizeyi onu evine götürmesi için teslim ettiler. Annesi genç azizeyi gördüğü zaman hemen ona sarılarak ona:

- Ne yaptın benim kızım?
  - Bana öğrettiklerinden başka ne yapabilirim anneciğim?
- Dinimi red etmedim!

Annesi bu duyduklarının ardından hemen Tanrı'ya şükr etti ve ardından azize ruhunu Tanrı'ya teslim etti. Bu olay 1764 yılını 27 Eylül tarihinde gerçekleşti. Ertesi gün Hristiyanlar azizenin kutsal bedenini alarak gömmek için yola çıktılar. Yolda azizenin bedeni etrafına muhteşem bir koku saçtı ve inançlılar Tanrı'ya şükr ettiler. Hatta o gece azizenin mezarının üzerine kutsal bir ışık iniyordu göklerden ve bu bir yıldız gibi parlamaktaydı. Tanrı bununla azizenin davranışından memnun kaldığını gösterdi. Azizenin yortusu kilisemiz tarafından her sene 27 Eylülde anılmaktadır.